UTANMAZ ADAM

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 600 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 63
12 TEMMUZ 1990

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

ÖZDEN ÖĞRÜK'DEN
TELEPATİYA

TEKİN ARAL'DAN
Dıgıl'CA

İLBAN ERTEM

ŞEVKET YALAZ

SERHAT GÜRPINAR

ZAFER TEMOÇİN

SÜLEYMAN ARGUN

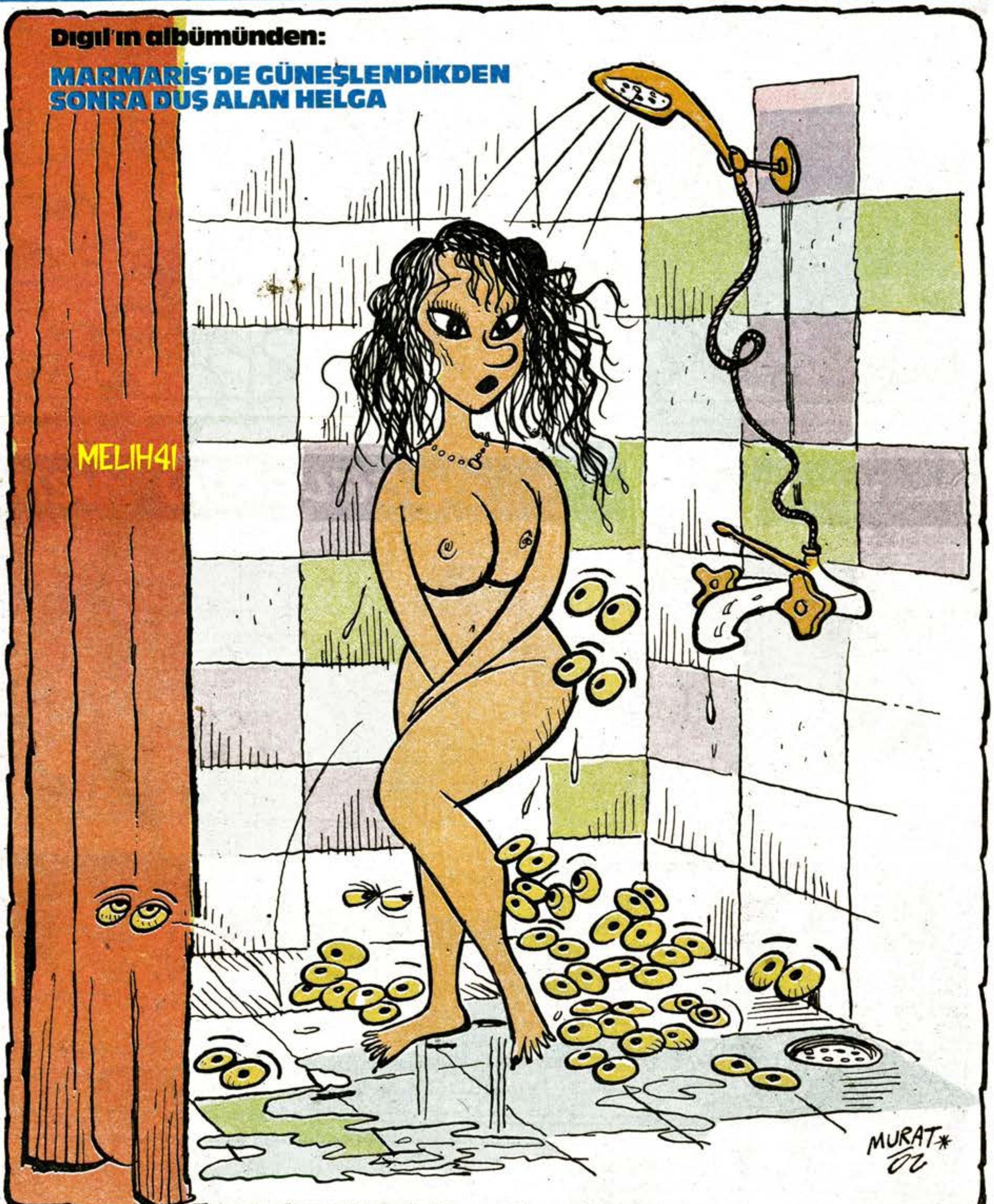

BULENT MORGÖK • HALİL İNCESU • IBRAHIM SARI • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • ERHAN BAŞKURT

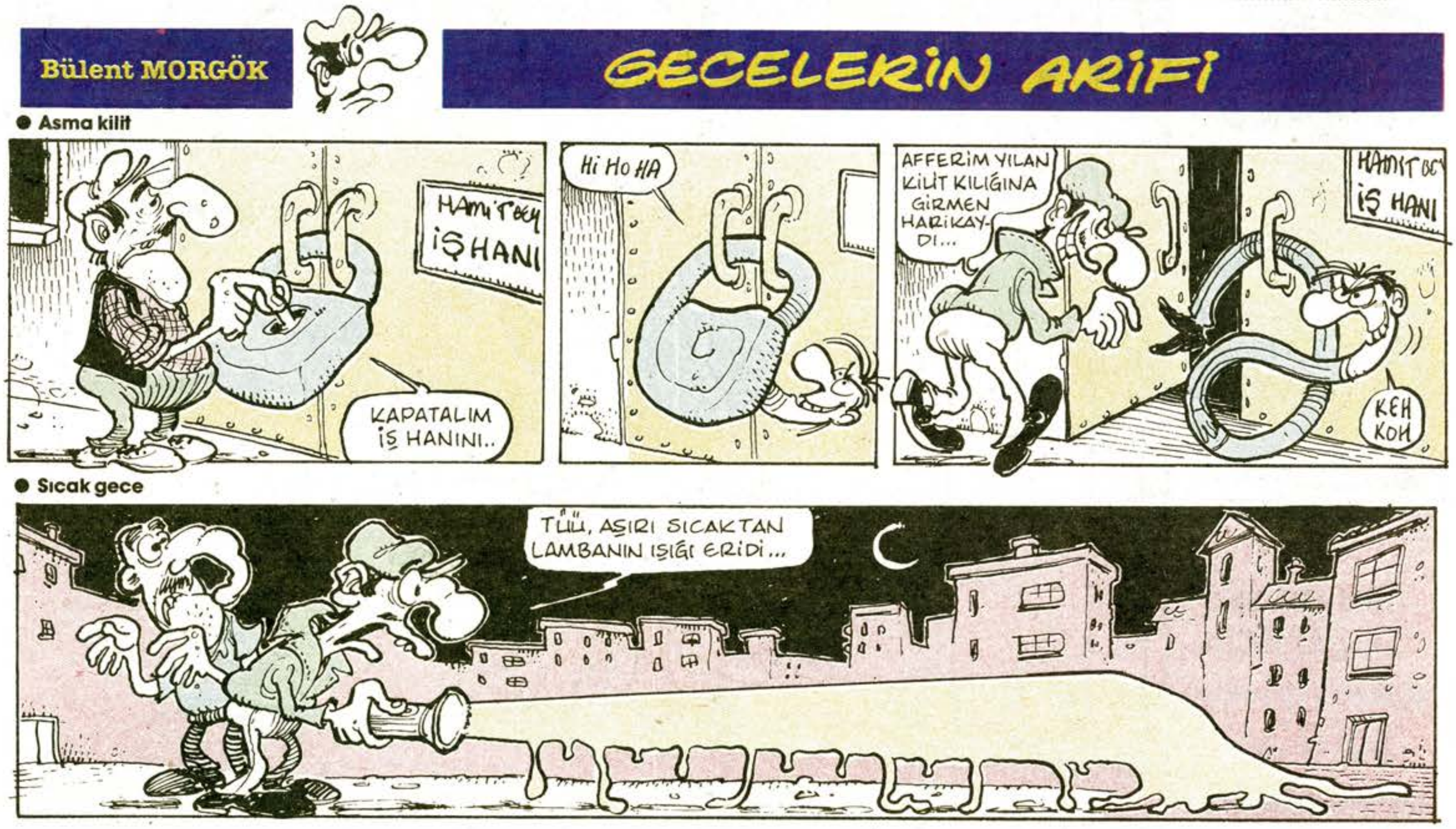

Dıgıl
YIL: 2 SAYI: 63
12 TEMMUZ 1990 Perşembe

Basıldığı yer:
Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy - İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK 13.000 TL. 12 AYLIK 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

UTANMAZ ADAM

OĞUZ ARAL

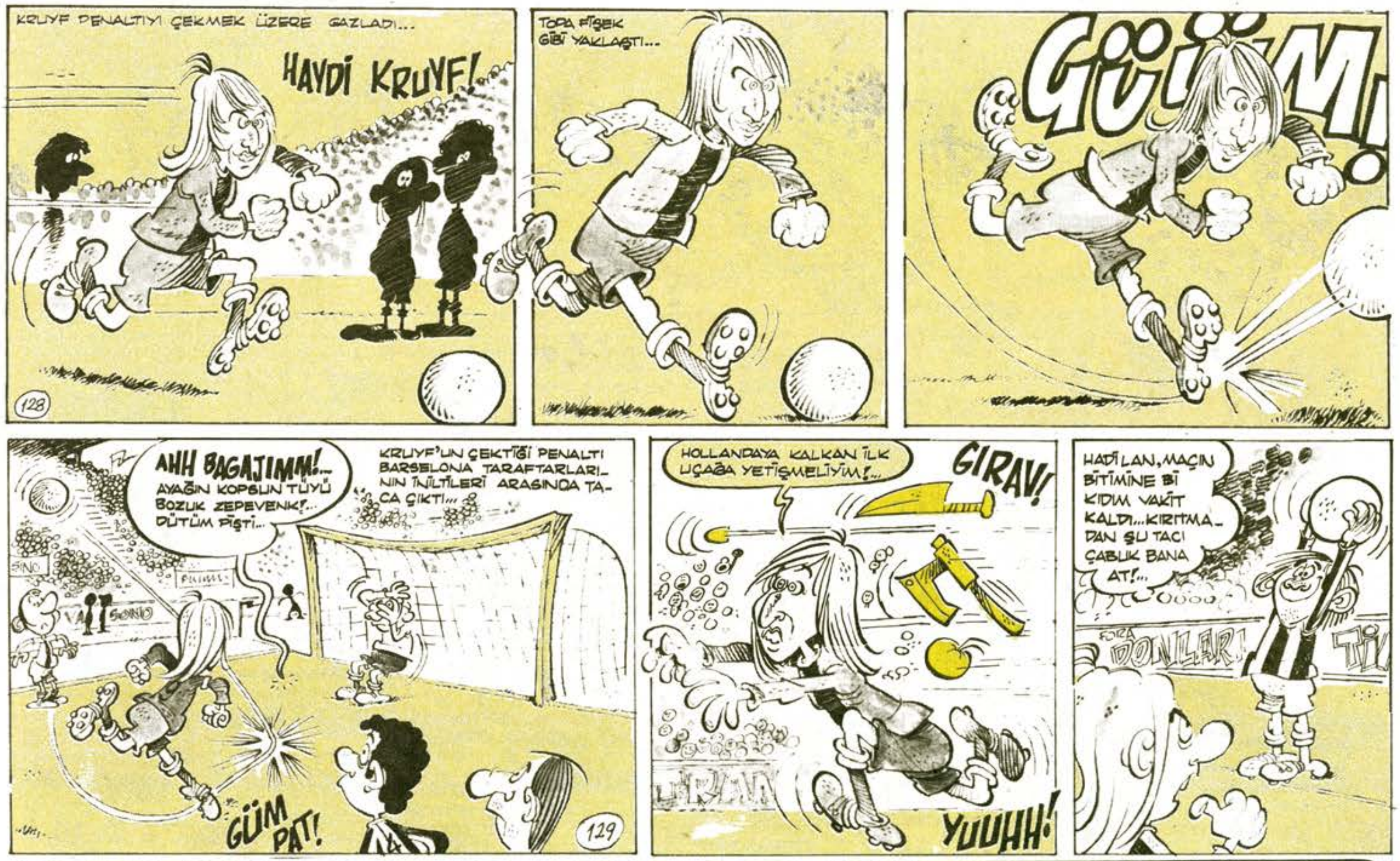

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

ESKİ BİR REKLAM HİKAYESİ

Televizyonun orta sahasına iyice yerleşip, şağlı sollu ataklarla hepimizi ablukaya alan reklamlar var ya!...

Yıllar önce, televizyon yokken, bu reklamlar filmden önce sinemalarda oynatılır, bunca margarin, deterjan vs. puan mücadelelerini sinemalarda sürdürürlerdi... Çoğunuz hatırlarsınız sanırım...

Aslında "Sinemalarda reklam filmi oynatılır. İlave olarak ta, artan zamanda film gösterilirdi" demek daha doğru olur...

Çünkü bir başlardı reklamlar oynamaya, ondan sonra tutma gitsin...

Bazen, asıl filmi oynatmaya zaman kalmadığından, makinistlerin filmi orasından, burasından makaslayıp, yarıya indirdikleri bile olurdu...

Ben yıllardır doğru dürüst sinemaya gidemediğimden bilemiyorum... Belki reklam filmleri şimdi de var ama, o zamanki gibi olduğunu sanmıyorum...

İşte o devirde bizim de film reklamları yapan bir reklam şirketimiz vardı...

Ağbim Oğuz Aral, karikatürcü arkadaşımız Ferruh Doğan ve ben, üçümüz ortaktık...

Daha doğrusu, firmayı onlar kurmuş, daha sonra ben de onlara katılmıştım...

Daha çok "Çizgi film" yapıyorduk... Söz aramızda, bayağı da iyi filmler yapıyorduk... "Koca Yusuf", "Direklerarası", "Ağustos Böceği ile Karınca" gibi uzun metrajlı çizgi filmler yanında, daha bir yığın film yapmıştık ve piyasada da aranan, bir hayli geçerli bir firma olmuştuk. Daha sonra, canlı film, yani bildiğimiz oyunculu reklam filmleri de yapmaya başladık...

Müşterilerle alışverişimizi bu konuda daha çok beceri sahibi olduğundan Ferruh sağlıyor, iş konuşmalarını çoğunlukla o yapıyordu...

Bir gün Ferruh, Galatasaray'daki büromuzun kapısından telaşla girdi...

- Çocuklar bir iş var alırsak yaşadık (...) Sabunları, çok acele, şöyle çok orijinal, çok çarpıcı bir film istiyor... Beğendirirsek, diğer bütün filmlerini de bize verecekler... Hemen kolları sıvayıp bir şeyler düşünelim...

(...) firması o zamanlar, sabun ve deterjan konusunda birkaç büyük firmadan biriydi...

Hemen kolları sıvayıp işe giriştik ve iki üç günde, o zaman için güzel bir reklam filmi senaryosu hazırladık.

"Nefis bir kadın, loş ışıkta, bir müzikle yavaş yavaş soyunup, striptiz yapıyor... Sonra bir havluyla örtünüp banyoya gidiyor ve gene müzikle (...) sabunuyla şuh pozlarda yıkanıyor... Birkaç da söz..."

Senaryo çok beğenildi... Adamlar bayılmışlar...

Ferruh:

- Hemen hazırlıkları tamamlayıp, çekime başlayalım... On onbeş gün içinde teslim etmemiz lazım... dedi.

Ağbim:

- Yahu bir dakika durun... Biz senaryoyu yazdık tamam... Herşey iyi de... Peki soyunacak kadını nerden bulacağız?...

İşte o zaman hafiften işin rengi değişti... Çünkü o zamanlar, yerli film piyasasında şimdiki gibi anadan üryan bir sürü hatun yok...

Ve kara kara düşünmeye başladık...

- Buldum... Dedim... Hani ecnebi striptizcilerin şov yaptığı şu meşhur gece kulübü var ya... Oraya gider bir tanesini ayarlarım...

O gece soluğu kulüpte aldım. Patronu bulup, derdimi anlattım...

Adam:

- İyi ama kardeşim... Dedi... Bu kızların hepsi ecnebi... Polisten, sadece burada çalışmak için izin kâğıtları var. Başka bir işi yaptıkları anda hudut dışı edilirler...

Ertesi gün gene başladık kara kara düşünmeye...

Derken ağbim:

-Tamam dedi... İşi hallettik... Bunca bar, pavyon var... Buralarda dansözlük yapan da onca kadın var... Tekin nasıl olsa sabahlara kadar, o kulüp senin bu kulüp benim hayta gibi geziyor... Gidip bunlardan biriyle anlaşsın... Kaç para isterse veririz... Şayet çekinirlerse, yüzünü fazla göstermeden, idareli çekeriz, olur biter...

O günler o kulüp senin, bu kulüp benim sabahlara kadar gerçekten hayta gibi geziyordum ama, öyle barla pavyonla pek ilişkim yoktu...

Uzatmayalım sevgili okurlar... İşte "Bar hayatım" böyle başladı...

Hemen o gece işe koyulup, barları dolaşmaya başladım... Paralar masrafa yazılacağından, en önde bir masaya kuruluyor, barların en pahalı içkisi olduğunu öğrendiğim, bir şişe de köpüklü şarabı göstermelik olsun diye

DEVAMI 4. SAYFADA

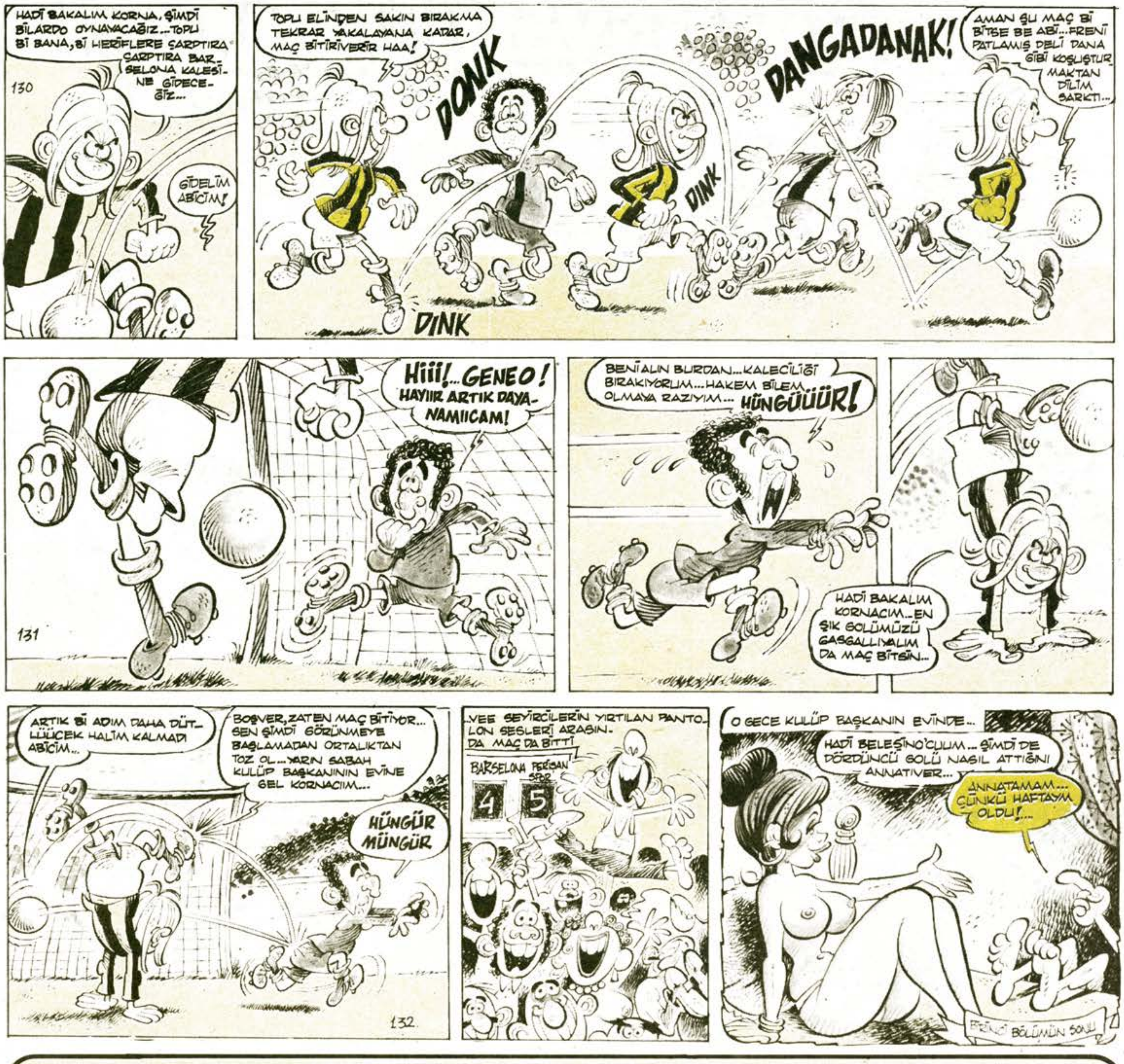

3. SAYFADAN DEVAM

açtırıyordum. Sonra başlıyordum dansöz kesmeye... Kimseyle konuşmuyordum... İlk gece dansözleri peyleyip, aralarından seçme yapacak, sonra yanaşacaktım...

Bir gece, iki gece derken iş çıkmaza girmeye başladı... Bar bar dolaşıp, seçtiklerimi masaya davet edip konuşuyordum ama hiçbiri yanaşmıyordu... Bu arada da dünyanın parası gidiyordu tabii...

Artık hacıağa gibi olmuştum... Bütün barların garsonları, beni tanıyor, ne iş için geldiğimi bilmediklerinden, kapılarda karşılıyorlardı... Aşağı yukarı her barda en önde bir masam vardı...

Daha oturur oturmaz da, hemen patlatıyorlardı şampanyayı... Yani köpüklü şarabı...

Sonunda bir pavyonda adını hiç unutmuyorum Tülay isminde bir tanesini ayarlar gibi oldum.

Bu arada günler de geçiyor, özellikle Ferruh sıkıştırıp duruyordu...

-Yahu gözünü seveyim getir hemen şu kızı, işi kaçıracağız...

Tamam yahu getireceğim... Dün gece tam konuşamadık... Bu gece işi bitiririm...

Ama iş bitmiyordu... Tülay programını bitirip geliyordu masaya ve:

- Şu senaryoyu bir daha anlatsana... Ben, elimde sabunla banyoya gireceğim...

- Yok... Daha önce yavaş yavaş striptiz yapacaksın... Sonra müzikle birlikte...

Diye başlıyorduk muhabbete... Bar kapanana kadar bu böyle sürüp gidiyordu... Tabii bu arada da içkinin biri gidiyor, biri geliyordu... Ardında hesap... Hem de en okkalısından...

Barlara düşeli bir hafta olmuştu... Yorgunluktan, uykusuzluktan bitap düşmüştüm artık... Ferruh'la ağbim ise artık iyiden iyiye bozuk çalıyorlardı...

Ağbim:

- Bana bak lan... diyordu... Yoksa birine tutuldun da para mı yediriyorsun, doğru söyle....

-Ne parası yedirmesi yahu... Şu Tülay tamam ama uzatıyor işi... İstersen gel bak kendin konuş...

Uzatmayalım, sonunda kafama dank etti sevgili okurlar... Ağbimin dediği doğruydu... Tülay denen karı, ha bugün, ha yarın deyip, beni hacıağa gibi söğüşlüyordu...

O gece sağda solda oyalanıp, tam kapanış saatinde bara gidip, dışarda beklemeye başladım... Tülay çıkar çıkmaz da hemen peşine düşüp, yolunu kestim...

-Bana bak...

Dememe kalmadı, kaldırımın kenarında duran taksiden iki herif fırladı... Üzerime atlayıp, sille tokat giriştiler... Kızın çığlıkları, bağırışmalar derken... Heriflerin ellerinden bohça halinde aldılar beni... Birisi koluma girdi...

- Ah, ah delikanlı... dedi. Toysun bilmezsin bunları... Bunlar adamın parasını yerler, sonra da tanımazlar... Sen de bula bula, Arnavut Saim'in dostunu bulmuşsun... İçerde karışmaz ama dışarda yan bakanı delik deşik eder şerefsizim... Hadi gene ucuz kurtuldun...

Ertesi gün dudağım patlak, gözüm mosmor yazıhaneye geldiğimde, ağbimle, Ferruh dehşetle yanıma koştular...

- N'oldu sana be?...

- Hiç... Dedim... Reklam filmi yapalım derken Beyoğlu'na reklam olduk... Bitti bu iş... İsterseniz bir peruk bulun filmde ben oynayayım...

Tekin Aral

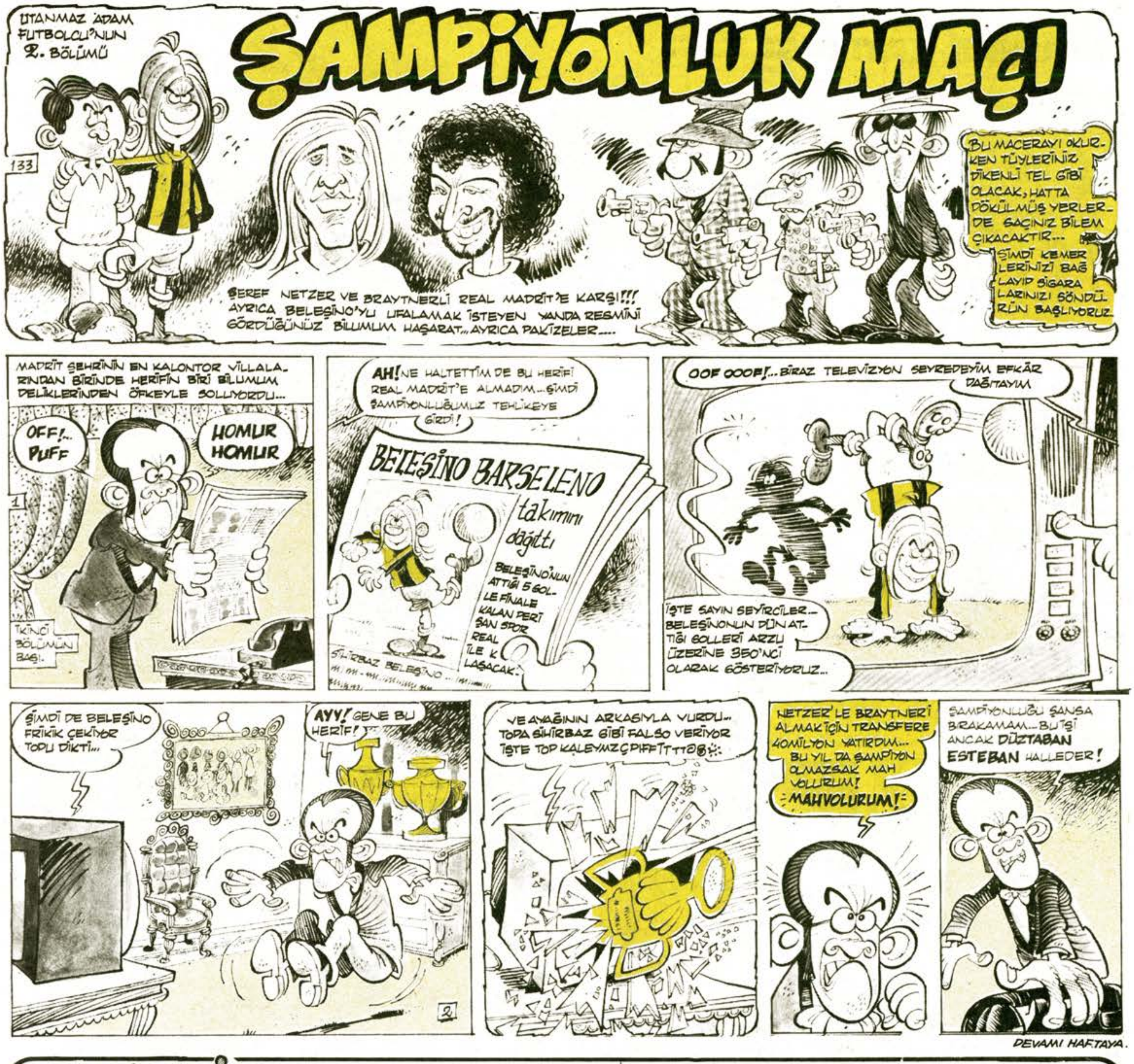

ERHAN BAŞKURT

İSTANBUL HATIRASI

Yazan: Murat Kürüz
Çizen: İbrahim Sarı

SITKI SEDAT SUNAR DEV KOLAJ

GÖZ GÖZE GELMEK İSTEMEM

SITKI SEDAT

ÖZET:
Guzeykalifornyadakızılmaskeyle Aylinsedat'ın arasında ilişki olduğu yolunda bir söylenti yayılır. Bunun üzerine Sıtkı'yla kızılmaske ormanda düello ederler, Sıtkı kendi okuyla kendini vurur. Kızılmaske hemen Aylin'i arar durumu açıklığa kavuşturmak için randevu ister. (Randevusuna kılık değiştirerek gider.)

SONER GÜNDAY

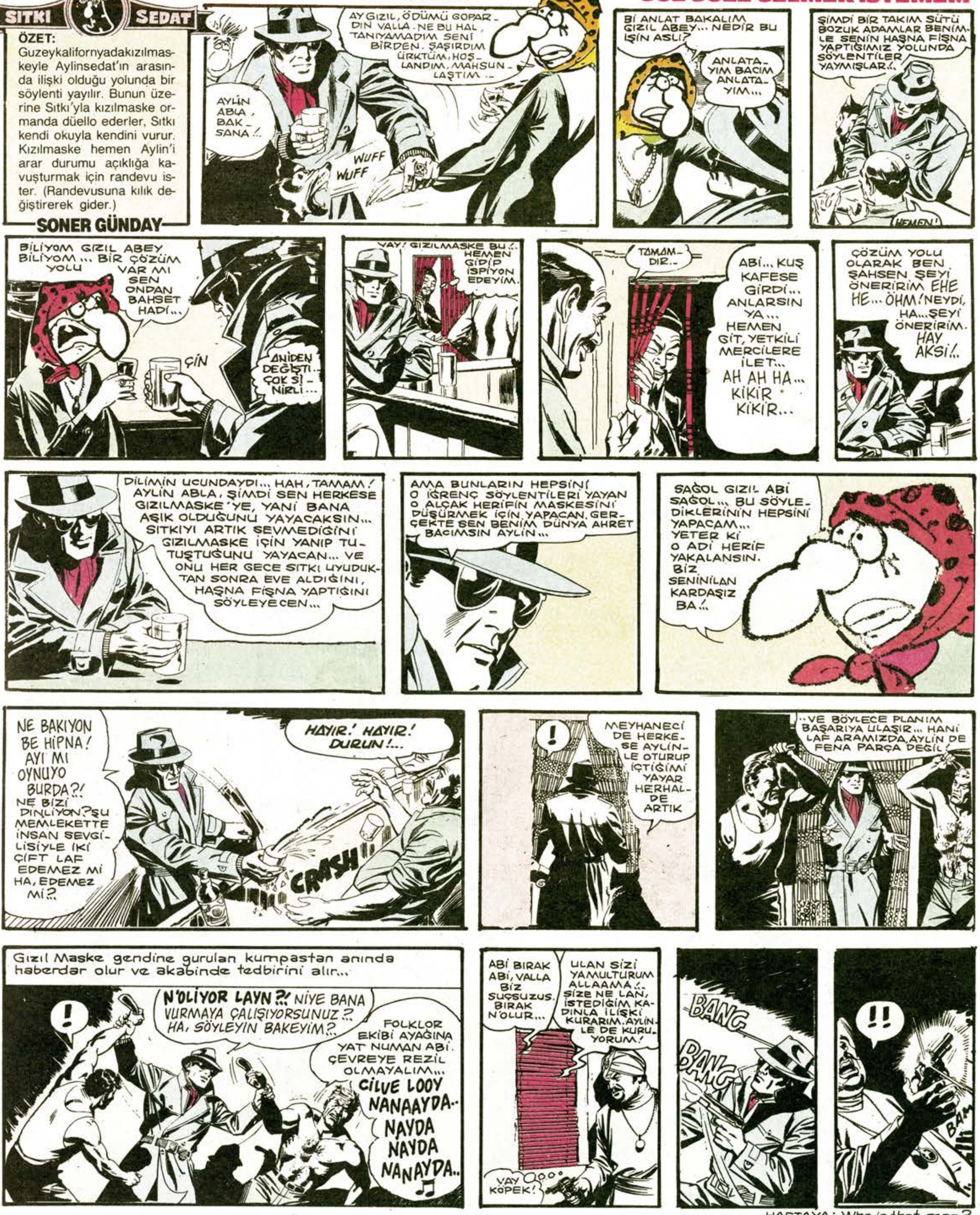

HAFTAYA: Who is that man?
(KİM BU ADAM?)

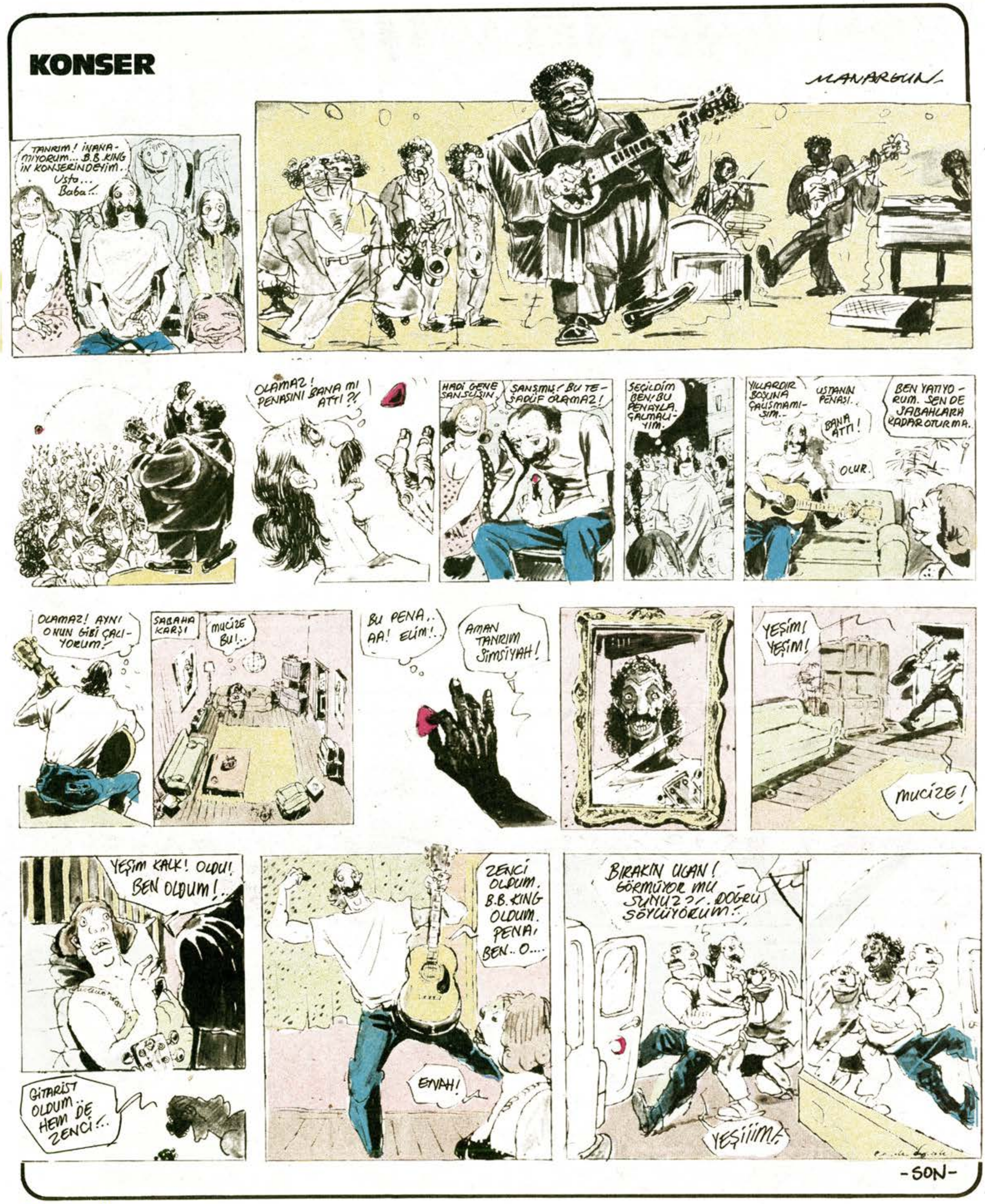
KONSER
MANARGUN
TANRIM! İNANAMIYORUM... B.B.KING İN KONSERİNDEYİM.. Usta... Baba!..
OLAMAZ! PENASINI BANA MI ATTI?!
HADİ GENE ŞANSLISIN.
ŞANSMIŞ! BU TESADÜF OLAMAZ!
SEÇİLDİM BEN! BU PENAYLA ÇALMALIYIM.
YILLARDIR BOŞUNA ÇALIŞMAMIŞIM..
USTANIN PENASI.
BANA ATTI!
OLUR.
BEN YATIYORUM. SEN DE SABAHLARA KADAR OTURMA.
OLAMAZ! AYNI ONUN GİBİ ÇALIYORUM!
SABAHA KARŞI
MUCİZE BU!..
BU PENA.. AA! ELİM!..
AMAN TANRIM SİMSİYAH!
YEŞİM! YEŞİM!
MUCİZE!
YEŞİM KALK! OLDU! BEN OLDUM!
GİTARİST OLDUM HEM DE ZENCİ!..
ZENCİ OLDUM. B.B.KING OLDUM. PENA, BEN.. O...
EYVAH!
BIRAKIN UÇAN! GÖRMÜYOR MUSUNUZ?.. DOĞRU SÖYLÜYORUM!..
YEŞİİİM!
-SON-

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – ŞEVKET

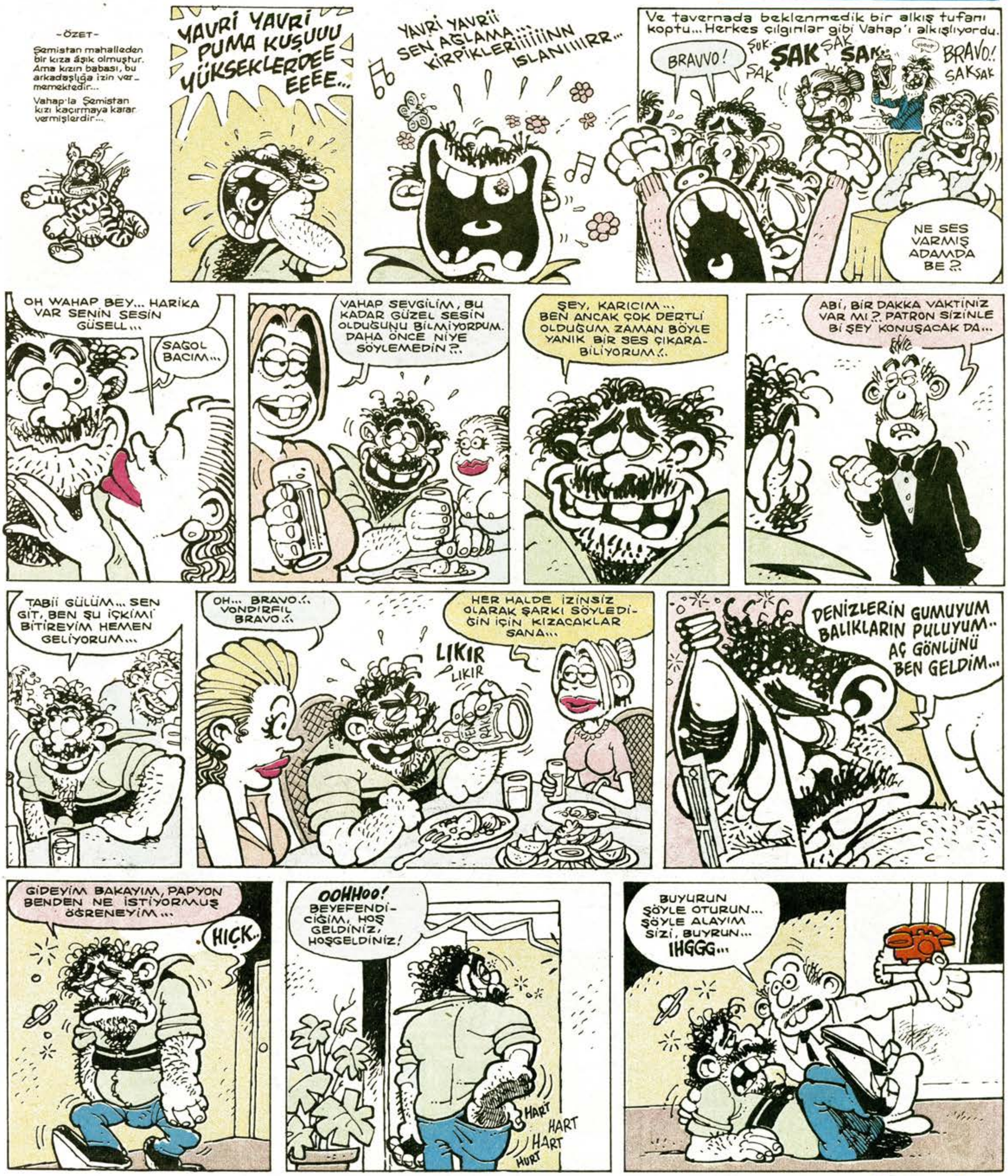

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – ŞEVKET

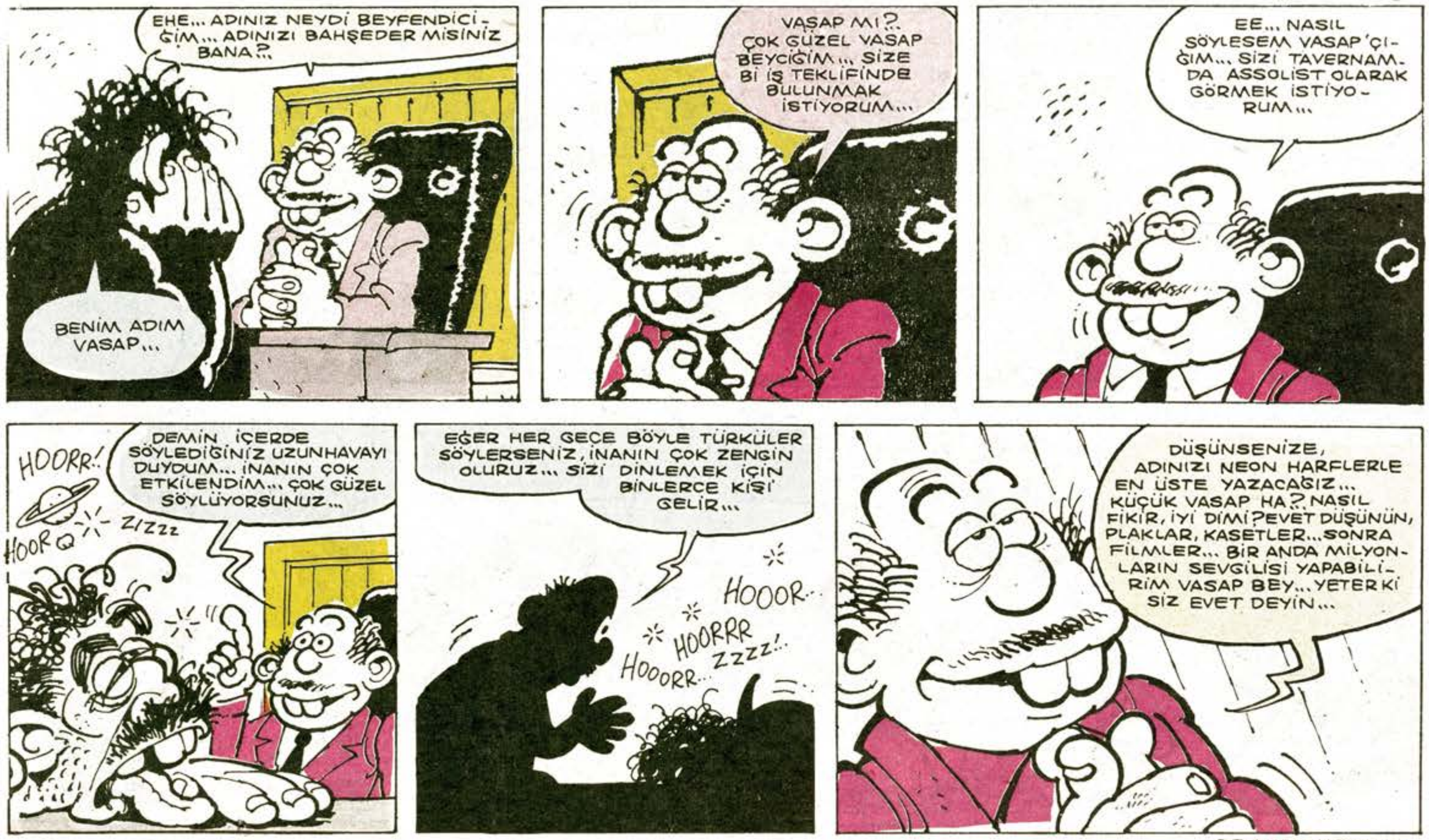

DEVAMI HAFTAYA

UZAYDA BİR YERDE

yazıp-çizen:
GALİP TEKİN

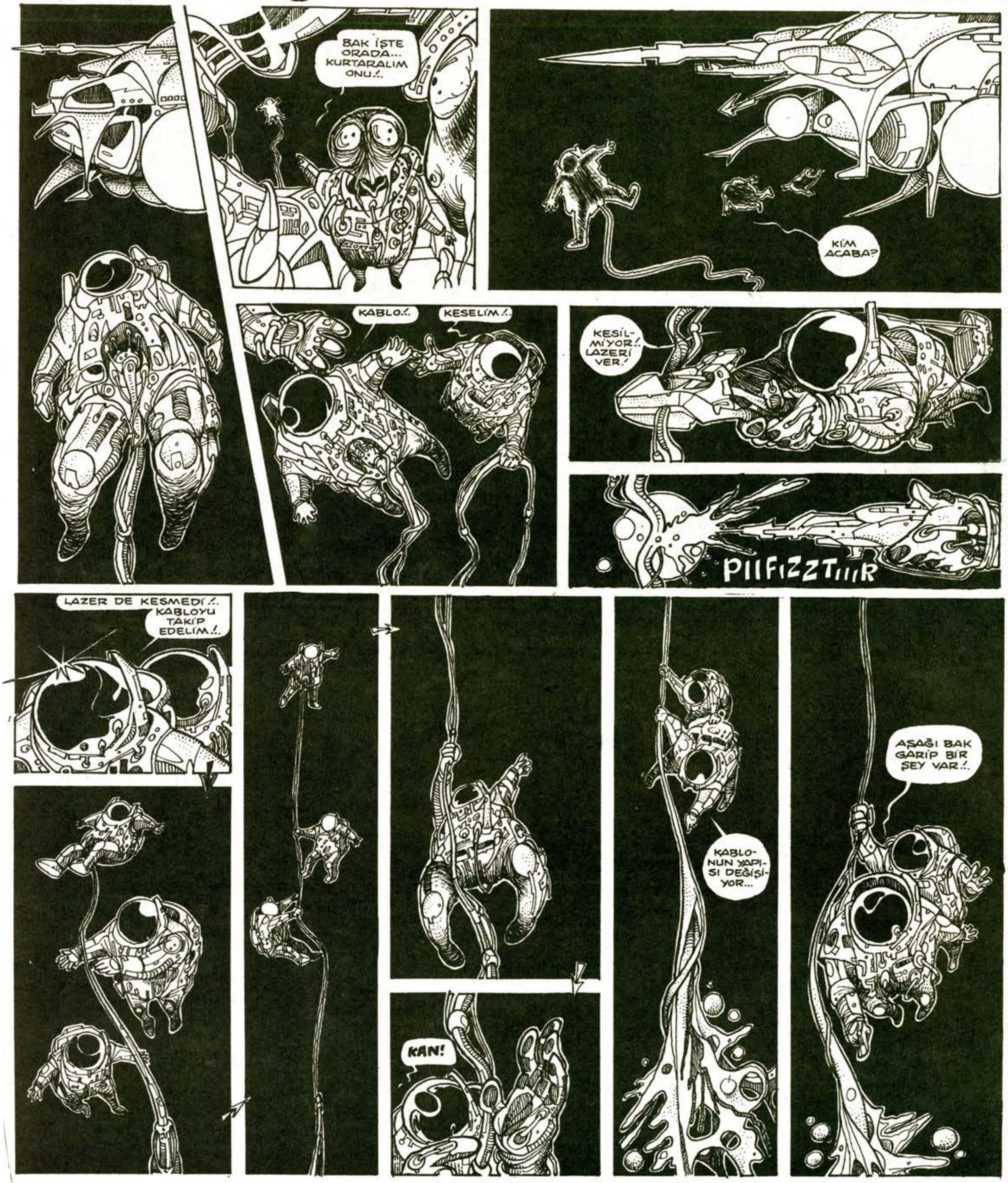

UZAYDA BİR YERDE

yazıp-çizen: GALİP TEKİN

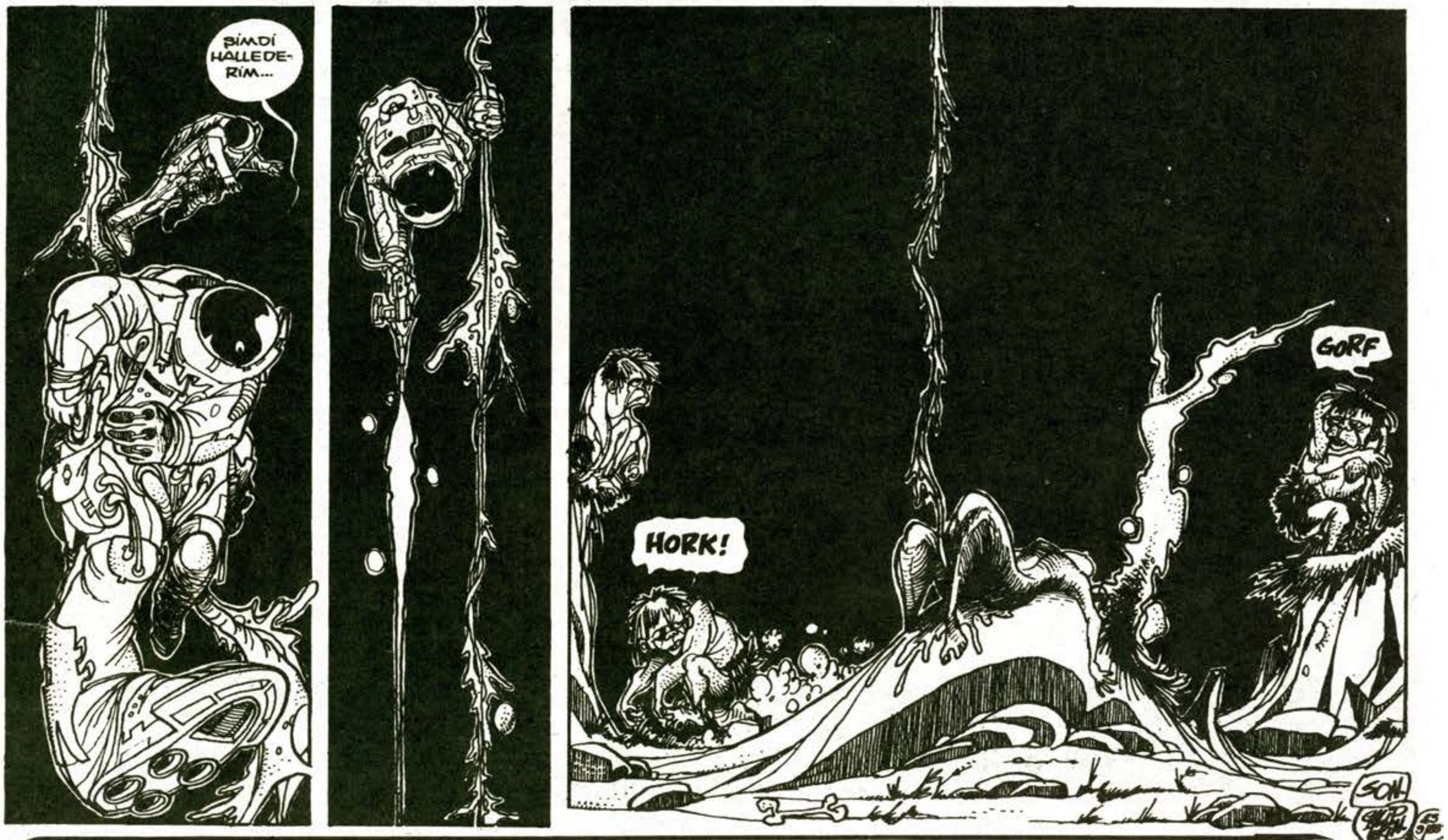

ERKİN ERGİN — UÇAK

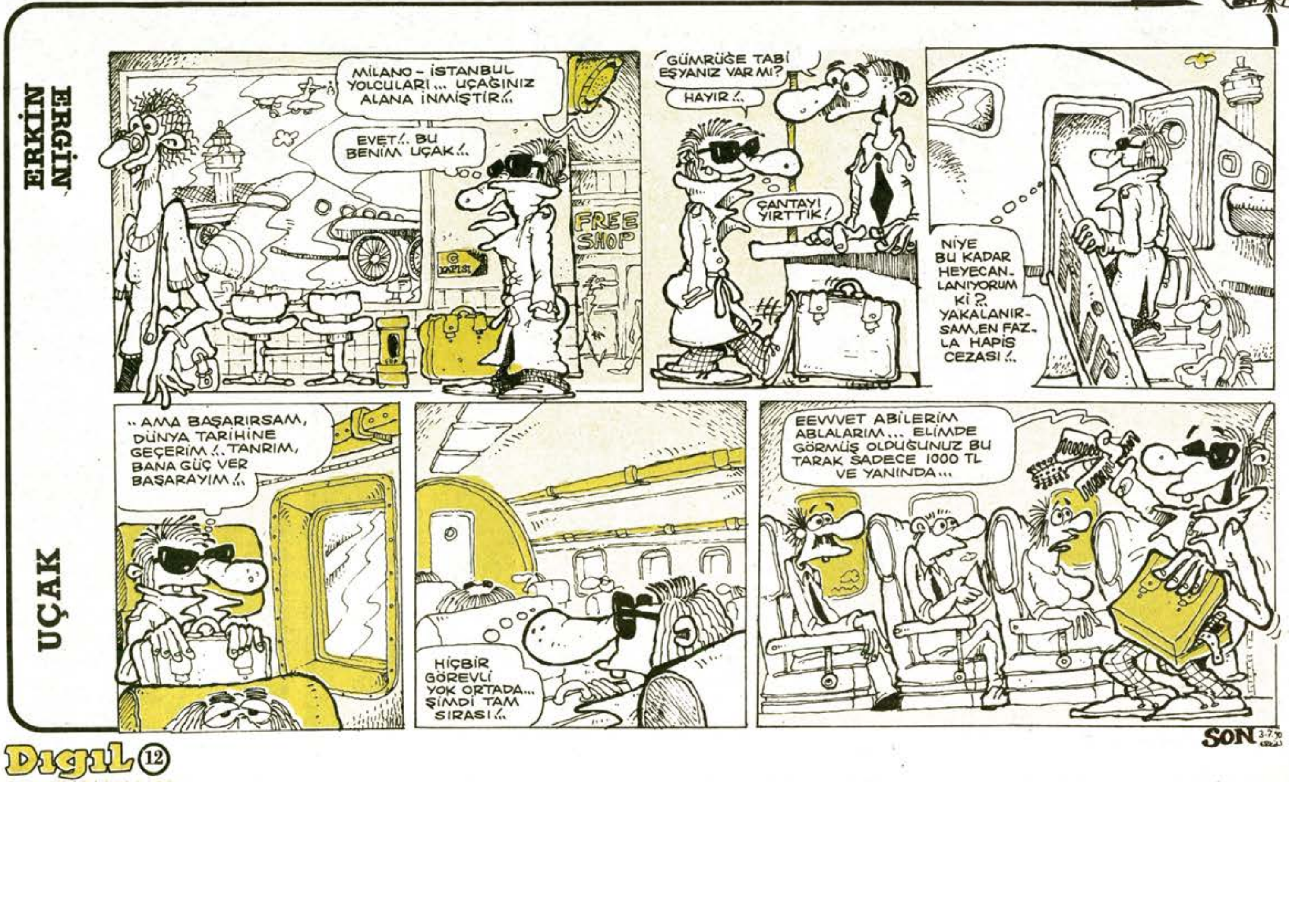

YAVUZHAKAN

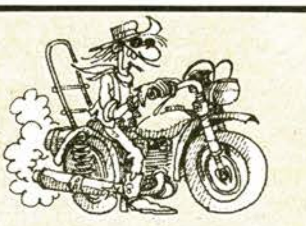

TAM GAZ GİDERKEN

- Bi bayram solladı geçen hafta... İstanbul yolları boom boş. Kediler felan krallar gibi korna soloları olmayan, sessiiiz uykular uyuduk. Hepimize yarasın bari.. Oh mışıl..

- Festivalde B.B.King amcayla, Arap arkadaşları, kıçıkırık bi elektrik tesisatı yüzünden bize kızıp kısa kestiler. Çok kalabalıktık kavga çıkmadı.

- Geleneksel Dünya Kupası şenliklerine ısrarla devam edildi.. Ve filim tam umduğumuz gibi bitti.. Katil hakemmiş..

MİNİ RÖPORTAJ

Kandıralının Amerika baş bayii Brandford Marsalis'in Lemosinine kırmızı ışıkta durunca bindik.

Dıgıl: Meraba bayım. Nasıl ne kral şehir di mi bizim İstanbul?

Marsalis: Yes, şu ünlü "Blue Mosque" (Sultan Ahmet Camii)de klarnet çalmak için kimden izin almalıyım...

Dıgıl: Sanıyorum, imamından.. Müslüman mısınız..

Marsalis: Hayır... Akustiğini çok beğendim de.

Dıgıl: Soprano saksafon çalmaya nasıl başladınız?

Marsalis: Kalabalık bi aileyiz ve herkes bi alet çalıyordu.. Varlığımı hissetsinler de aileden olduğumu anlasınlar diye ben de evde bulduğum saksafonu çalmaya başladım. Banada yemek veriyorlar ve evde uyumama izin veriyolardı.. Bikaç yıl evvel yaşlı babam "Siz kimi aramıştınız" deyince evden ayrılıp hayata atıldım...

Dıgıl: Sting'le çalışmanız çok işinize yaradı di mi? Biz sizi ööle tanıdık..

Marsalis: Hıııı... Ben de sizi.

Dıgıl: Jazz ne sizce? Bizde gereksiz kızgınlık ve bağırışmaya bile jazz yamak diyolar..

Marsalis: Jazz belli ritmlerle ya da tam özgürce, aynı duyguyu tadarak ustaca enstrüman yarıştırmak denebilir.. Veya sırayla güzel bi kızla dans etmek de olabilir.

Dıgıl: İyi bi müzisyen kendini nasıl geliştirmiştir?

Marsalis: İyi bi enstrümanla, yani hatasız.. Ve müzikle para kazanarak..

Dıgıl: Türk müziğine uyanıyomusun moruk?

Marsalis: Eh işte Sulukule'ye gittik, çok bitirim klarnet ve vurmalı çalgı çalan var.. Ama hep aynı şarkıları çalıyo bütün gruplar.. Gelsinler Amerika'ya stüdyo kaydı yapsınlar...

Dıgıl: Sen ne diyosun be.. Nasıl gelsinler. Bering Boğazı'ndan yürüyerek mi?..

Marsalis: Bering Boğazı neresi?.

Dıgıl: Boşver biz milletçe çok kültürlüyüzdür. Çok şey biliriz.. Öğretirler yaani. Kafamıza vura vura.. Öölesine söyledim. Zaten ben ineyim artık. Hadi co.. Akşam iyi çal ha.. Sting' e selam.. Herkese...

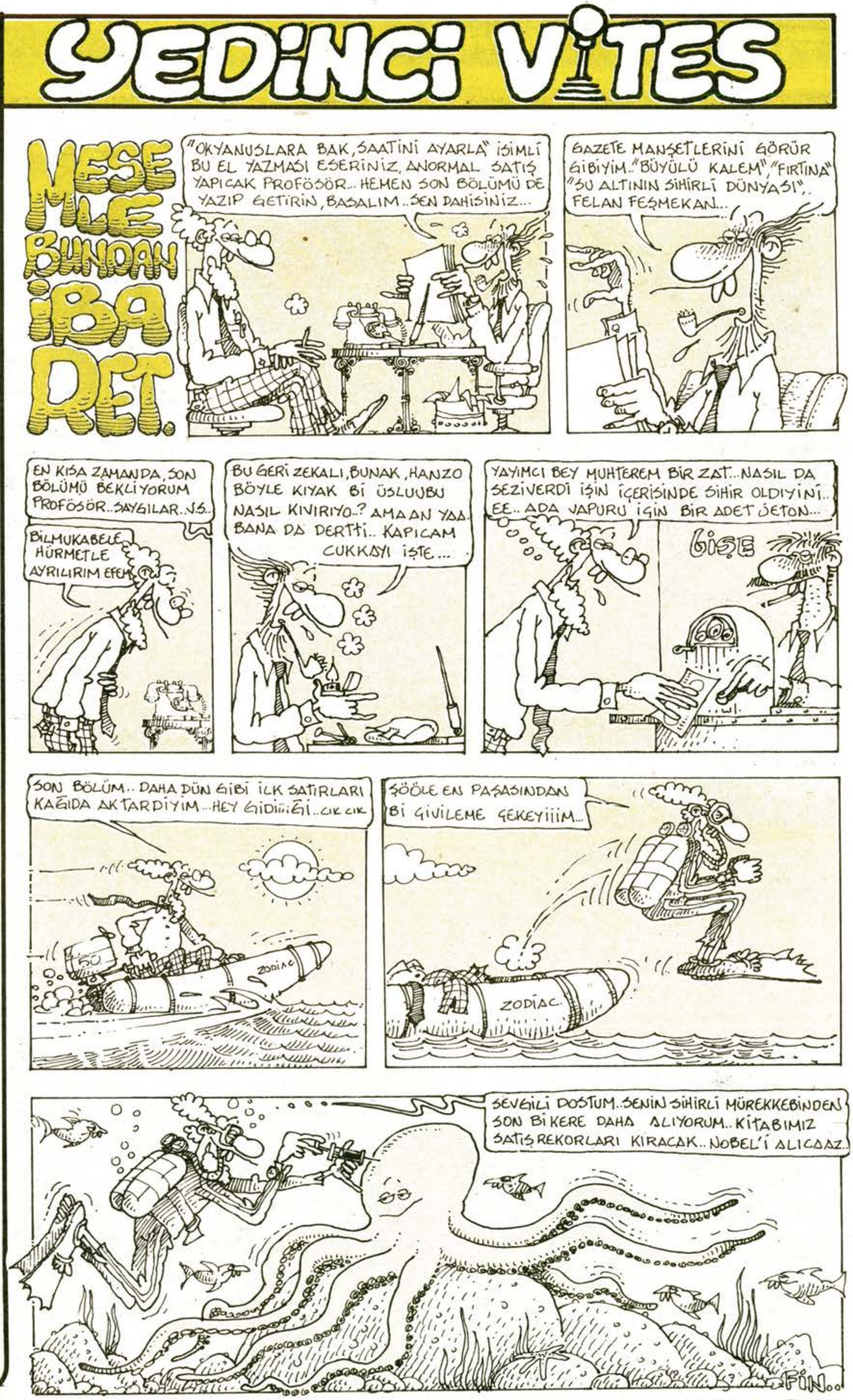

PORİNOS...TOKİYON...NİNORAK

Karlar ülkesi Posifon'da insanların yaşamı, doğa koşullarının altında ezilmiştir. Keşifçilerle Korinam krallığı arasında amansız bir savaş vardır...

YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
ÇİZEN: TARIK TOLUNAY

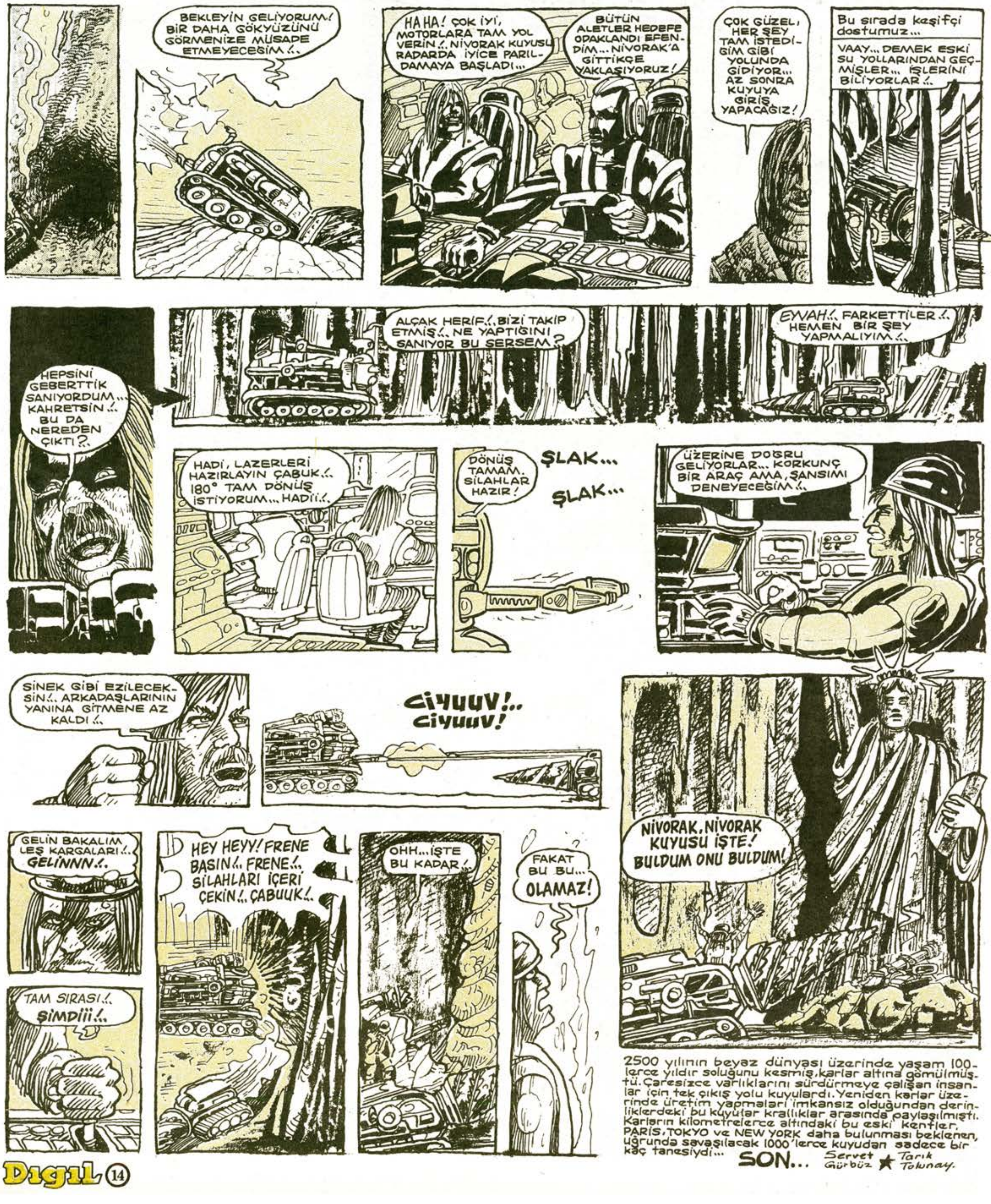

SEVGİLİLER

Sinan GÜRDAĞCIK

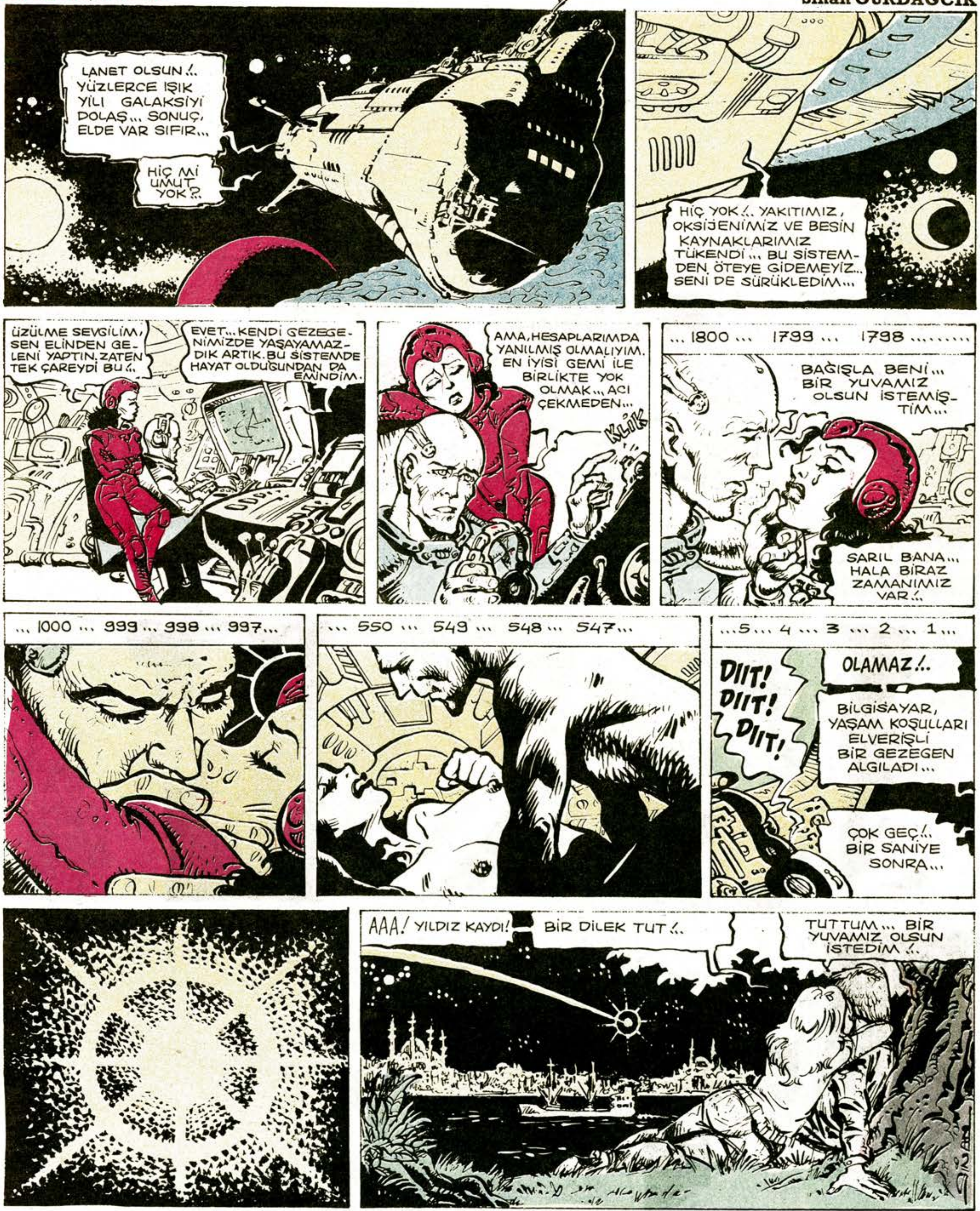

ÖZDEN'İN RAHATSIZLIĞINDAN DOLAYI TELEPATİYA'YI BİR HAFTA ERTELEDİK, ÖZÜR DİLERİZ...

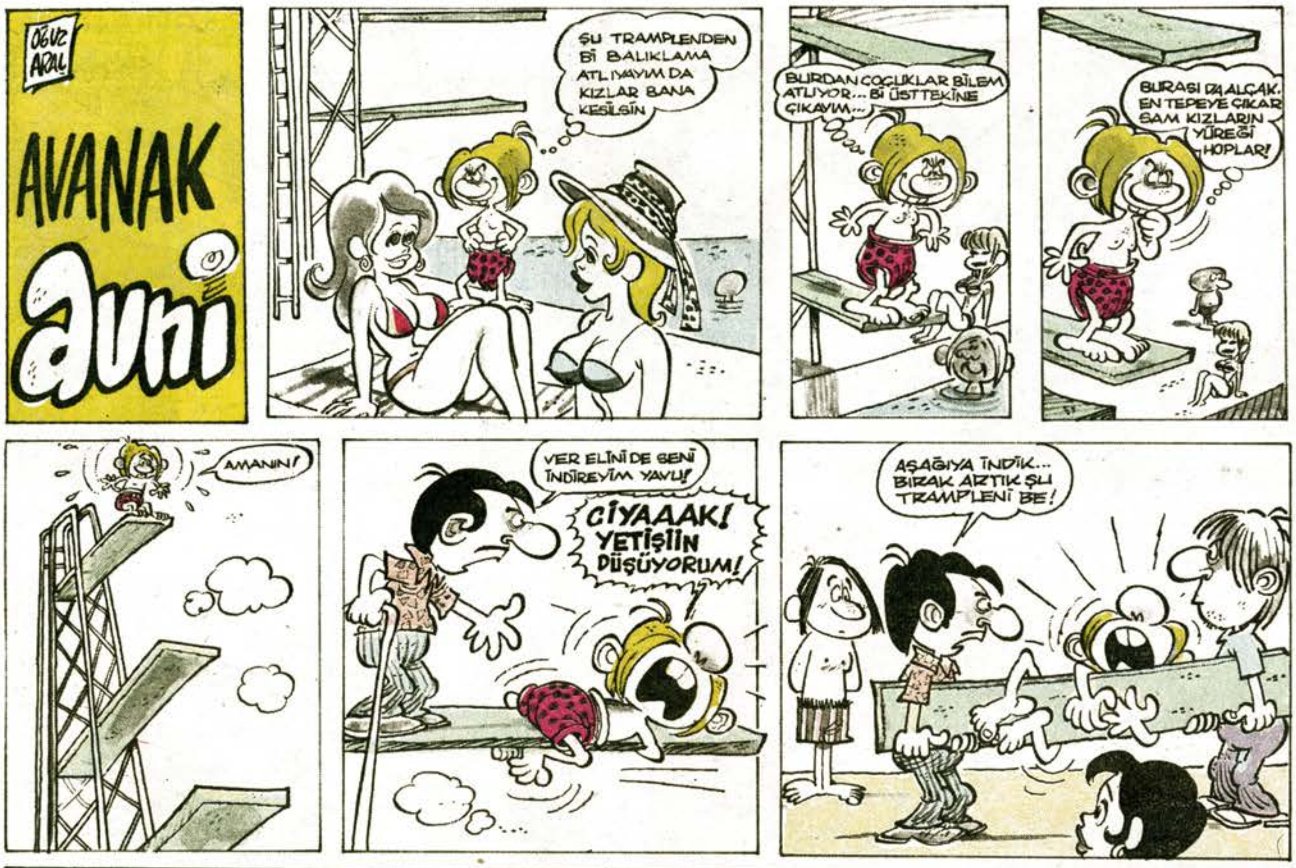

DALGAKIRAN

Zafer TEMOÇİN
(VATAN SAİRİ)

KENAR ÇİZGİLERİNDEKİ BOZUKLUK ÖYKÜNÜN KONUSU GEREĞİDİR..LÜTFEN DERGİNİZİN AYARIYLA OYNAMAYIN...OYNAMAYIN KARDEŞİM..BAK HALA OYNUYORLAR..GELİCEM ŞİMDİ YANINIZA...OYNAMAYIN BE!..